

L'ESPURNA

Franqueig concertat

En l'acte d'ahir l'exponent més gran fou la ferma unió que animà a la classe treballadora de Girona.

Segona Epoca. Any II. Núm. 84

Girona, dilluns, 22, de febrer de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

El grandios mltin d'ahir a la Plaça de la Independència

Acatem el Govern de la Generalitat; però ens reservem el dret de crítica. Condemnem la difamació — afirmava Joan Domingo, de les Joventuts d'izquierda Republicana

No llutem per la independència de la Pàtria, perquè els obrers no en tenim pas Pàtria. Llutem per la independència social del proletariat — proclamà Pallac en nom de la Federació d'Estudiants Comunistes.

Llutem contra el cacic, el burgès i els traïdors de la causa treballadora. Prou disbauxa; prou balls; prou alegria insolent a rera-guarda — digué el representant de la Joventut Comunista Ibèrica, company Coromines.

Les democràcies no en ajudaren pas. Comptem amb les nostres pròpies forces i amb la solidaritat internacional de la classe proletària. Nosaltres volem barrar el pas a la contrarrevolució i esclafar el feixisme — exclamà Soler, de les Joventuts Llibertàries.

Vosotros sois la juventud revolucionaria, la autèntica, que quiere sacrificarse para ganar la guerra i vencer a la contrarrevolució, — afirmà el camarada Duran, en nom del Consell Municipal de Girona.

La Joventut treballadora guanyarà la guerra i farà la Revolució

La Joventut treballadora ha fet la seva presentació davant les masses proletàries de Girona.

Dia memorable, el d'ahir!

La fraternitat revolucionària s'obria pas per damunt de totes les maniobres i camalletes de mala llei.

Els nostres joves no pronunciaren pas discursos de flamarada demagògica. Ni vulgarismes, ni tòpics, ni retòrica florida. Energia, decisió, fam de guanyar la guerra i fer la Revolució Socialista.

Paraules tallants, plenes de bons propòsits, de sinceritat i d'esperances difícilment reductibles. A la plaça de la Independència, una gernació imponent escoltà, durant tres hores, l'acte històric de la joventut revolucionària de casa nostra. Era la Girona sana, l'autèntica, la Girona viva i abnegada, curtida en les lluites contra la burgesia, contra l'espirit aterrador dels trenta Convents i contra el militarisme de «tricorní i d'estrella». Era la Girona genuïnament proletària, la Girona de les vagues, de la solidaritat classista i de l'heroisme a tota prova.

La Girona eixorca, l'anquilosada, la Girona amb cor de pedra i consciència envellida; la Girona esporuguida per la torrentada revolucionària, que clou els ulls afrosament per no veure un esdevenidor que s'apropa, anyorant tot un passat d'injustícia social, d'hipocresia en la conducta i de fuetada sagnant per a la classe treballadora; aquesta Girona, saturada d'arribista, de burderates i de burgesos amargats pel fel de la derrota, també, es concentrava, ahir, però, no, a la plaça de la Independència. I àvidament, amb singular fruïció, digería, poc a poc, el consol que, a dolls avassalladors, subministraven els falsos agents proletaris en funcions de mastins de la burgesia. Calia veure'ls quan el «Sant Pare de Catalunya» fulminava un llampec atronador contra el marxisme revolucionari i contra els «incontrolats». Aquests mateixos «incontrolats» que ahir lluitaven en les muntanyes pirenenques contra els desertors de forces «controlades». Quan encará les despulles de «l'incontrolat». Barreïren l'obsessió de tots els treballadors de Girona!

Les masses joves de Girona feren acte de presència a la plaça de la República per tal d'entregar al Consell Municipal les conclusions aprovades en la Gran Conferència pública.

Prou es donà compte qui devia, de la diferència cabdal dels dos auditoris.

Les paraules càlides del nostre camarada Duran, pronunciades en nom del Consell Municipal gironí, foren el cordari final a l'acte de la joventut treballadora, i, a l'ensens, un toc d'alerta per aquells que, confiadament, pretenien fer de Girona un camp abonat per a l'experimentació contrarrevolucionària.

El nostre proletariat ha marcat una fita històrica en el camí de la unitat revolucionària.

Endavant!

Conclusions aprovades per la gran Conferència pública de la plaça de la Independència

- 1.er Volem una moral d'austeritat: tancament dels balls i supressió dels burdells.
- 2.on Volem guanyar la guerra i fer la Revolució.
- 3.er Volem una economia de guerra.
- 4.at Volem mes indústries de guerra.
- 5.nt Volem la independència social del proletariat.
- 6.e Volem la llibertat política de les nacionalitats ibèriques.
- 7.e Volem el cessi de la propaganda partidista de les joventuts.
- 8.e Depuració rigurosíssima dels organismes oficials, especialment dels Ajuntaments.
- 9.e Totes les armes llargues al front.
- 10.e Comanament únic; lleves obligatòries sota la fiscalització de tots els organismes antifeixistes.

Tal com s'havia vingut anunciant, tingué lloc ahir a la plaça de la Independència de la nostra ciutat un magnífic acte per tal de començar el «Front de la Joventut Treballadora» cosa essencial per a guanyar la guerra i portar endavant la Revolució.

En manifestació, tots els partits que componen aquest «Front de Joventut», es traslladaren al lloc on devia tenir lloc la consolidació dels «Front».

Les banderes i pancartes quedaren ajuntades formant un mur on s'estabellaren tots els atacs del reformisme i de l'allau feixista.

La plaça on es celebrava el miting quedà curulla de companys àvids de consolidar aquestes consignes. Un bon servei d'altaveus féu que el públic que hi assistí no

perdés ni un detall dels parlaments dels camarades oradors.

Presidia el company Martí que féu la presentació dels que havien de prendre la paraula.

El company Busquets de la F. N. E. C. digué que era la primera vegada que es portava a la llum pública la bandera de la «Federació d'Estudiants de Catalunya». Demanava als treballadors assistents a l'acte que no vegessin aquesta ensenya com una bandera més, sinó com una abraçada nova que els estudiants de Catalunya donaven als treballadors per a desfer d'una vegada l'equivoc existent, ja que ells també no són més que uns aprendents treballadors. (Fou aplaudit).

Reixach per la Joventut d'Estat Català, resaltà l'ideari d'Estat Català en paraules eloqüents i s'adhe-

Front de la Joventut treballadora

Un grandios acte públic a la plaça de la Independència

ri d'una manera ferma i contundent al Front de les Joventuts.

Geli per la Joventut Sindicalista Parera per la joventut d'Acció Catalana, glossà el moviment catalanista que sempre ha bategat en el cor dels que militen en aquest partit republicà. Digué que en el Front de la Joventut Treballadora no podia mancar-hi la veu d'Acció Catalana. Nosaltres som ací i defensarem sempre els postulats que ens són més cars. (Fou aplaudit). Començà dient que des del principi de la Revolució, els seus homes es llançaren al carrer amb fúria desenfrenada i afirmarem una vegada més els principis revolucionaris que sempre han bategat en el sí del P. Sindicalista.

Unió, Disciplina i Comanament Unic, són les consignes que des del 19 de juliol ençà els homes representatius del nostre partit han llançat als quatre vents, i per fi després de 8 mesos de lluita acar-nissada contra el monstre feixista, veiem plasmades les nostres aspiracions amb el grandios acte que ací estem celebrant. Aquesta unió no la desfarà ningú i el triomf final serà nostre. Salut companys. (Fou llargament aplaudit).

Monyino, per la Joventut Socialista, féu algunes consideracions d'ordre ideològic a la guerra, i la revolució, essent aplaudit.

Murillo per la Joventut d'Esquerra Republicana, en el seu brillant parlament propugnà també per la unió de tots els joves treballadors antifeixistes i reclamà l'acatament ferm i decidit de les ordres que emanin del Govern de Catalunya i del de València, però sempre que sien en bé de la Revolució. (Fou aplaudit).

Domingo per la Joventut Republicana d'Esquerra (I. R.) Comen-tà alguns punts del manifest llançat pel front de la joventut treballadora i es deturà al que fa referència a l'acatament dels governs de València i Catalunya, però reservant-nos sempre el dret de crítica. Referint-se al dret de crítica digué que aquesta no ha d'ésser mai la de la injúria, la de la calúnnia, la de la mentida, la de la traïció. La nostra crítica no ha d'ésser destructiva, sinó serena, reflexiva i equànime i encarrilada en un sentit de superació tal que facin que la guerra contra el feixisme i la Revolució que estem vivint siguin de lo millor del món.

No pot repetir-se el cas, i aquí la nostra crítica, de que uns militars que havien estat indultats pel Tribunal Popular, que cobraven llurs sous de l'erari municipal, estaven a les ordres del conseller de Defensa, al cap d'un mes intentin passar-se a l'enemic i fen armes contra el mateix poble que els in-

dultava. (Fou llargament aplaudit).

Pallac, per la Federació d'Estudiants Comunistes, afirmà rotundament que no lluitàvem per la independència de la pàtria; puix els obrers no en tenim pas de pàtria. Llitem per la independència social del proletariat. La contrarrevolució avança a grans passes i cal barrar-li el pas. El proletariat lluita en tres fronts: el front de guerra, el front econòmic i el front cultural.

Afirmà que els nostres centres docents són avui exactament iguals com abans. Se'ns prometé una depuració, que no ha vingut. Professors i alumnes rutllen tan tranquil·lets com en els millors temps del bien negre. Cal conquerir per a la classe treballadora, per als fills dels obrers i camperols tots els centres docents: des de la Universitat a l'Escola primària.

Coromines, per la Joventut Comunista Ibèrica, proclamà que els nostres objectius eren clars: la lluita a mort contra la burgesia. Cal desarrelar-la d'on es trobi. Llitem contra l'aristocràcia militar. Els nostres enemics són la burocràcia, la magistratura, el plaer i la disbauxa. Cal crear una moral d'austeritat, de sacrifici, d'heroisme, arribant, si és necessari, a la generosa oferta de la vida.

Soler, per les Joventuts Llibertàries, es referí a la posició de les democràcies burgeses i a l'error majúscol que cometen els que n'esperen un ajut a una col·laboració. Les democràcies burgeses ens ajudaran quan vegin llurs interessos econòmics en perill per la conxorxa italo-germànica; quan es donin compte que llur imperi colonial rebrà una sotragada terrible en el cas d'implantar-se el feixisme a les terres ibèriques.

Atacà la moral de disbauxa de reraguarda; féu una crida a les dones per tal d'incorporar-les a la lluita revolucionària i acabà dema-

nant enèrgicament totes les armes llargues, per als fronts de guerra.

Martí, com a president de l'acte, clogué el gran míting amb visques a la Revolució Social.

Tot seguit, es llegiren les conclusions aprovades, que foren portades en manifestació al Comissari de la Generalitat, company Jordi i al President del Consell Municipal de Girona, camarada Duran.

El company Duran sortí al balcó de l'Ajuntament i dirigint-se als treballadors congregats a la plaça els hi digué:

Antigament, en altres règims, quan una massa compacta d'organitzacions obreres portaven unes conclusions a les autoritats, aquestes no feien res més que convertir-les en un extens telegrama adreçat al Ministeri de la Governació i en el qual hi figurava les peticions que s'havien acordat. Avui això no pot passar. Aquestes conclusions que la Joventut Obrera Revolucionària han segellat en un pacte, aquests consell Municipal se les fa seves. Jo he assistit al vostre

grandios acte de la Plaça de la Independència i he escoltat les vostres veus. I algunes de les conclusions que vosaltres heu aprovat i moltes de les paraules que jo he sentit, jo les he dites sovint.

Ja era hora de que la joventut fes sentir la seva veu. Jo com vosaltres també dic: prou frivolitat, prou balls, prou passejar sense fer res.

I com nosaltres no som més que fills del poble, com que no som res més que un soldat més a la lluita contra el feixisme, per això us diem que les vostres peticions són també peticions nostres. Elles no faran la trista fi dels temps passats i seran posades a la pràctica de seguida per a acabar d'una vegada amb el triomf de la guerra i amb el triomf de la revolució.

En acabar el seu informe el company alcalde, la multitud que omplenava la plaça de la República l'acollí amb una sorollosa ovació.

Seguidament es disolgué la manifestació.

Por la cultura proletaria

La clase capitalista creó para su servicio una cultura y una educación; es decir una super-estructura ideológica que responde perfectamente a la estructura económica que constituye aquella.

La Revolución Socialista tiene, según sabemos, los objetivos de llevar al Poder a la clase obrera, anular su contraria e ir estableciendo una sociedad igual; una sociedad sin clases.

El proceso de transformación ha de ser seguramente largo y laborioso. Se trata, nada menos, que de la desintegración y depuración de una burguesía enraizada en muchos siglos de existencia. Opondrá obstáculos que deberemos vencer con la actuación constante de la clase trabajadora.

Mientras tanto, la super-estructura mentada al principio, esto es, la cultura al servicio del capitalismo, debe sustituirse por la cultura socialista al servicio de los trabajadores. Por necesidad revolucionaria y por imperativo de justicia. Al predominar la clase proletaria en el terreno económico y social, la cultura y la educación deben ser proletarias.

Lacra infamante ha sufrido y sufre la clase trabajadora con el absoluto

abandono en que tuvo a sus hijos la escuela capitalista. Primera enseñanza para todos, dicen las constituciones democráticas de los respectivos estados burgueses; pero la realidad es que nuestros hijos no tienen, por circunstancias bien sabidas, el mismo trato en las escuelas primarias, al propio tiempo que se les cierra el paso, en absoluto, a la enseñanza secundaria y superior.

Quizá hubo la esperanza de ver terminadas estas injusticias el 19 de julio. Creímos ver enterrada para siempre la escuela capitalista. Se acercó la fecha de apertura de curso y, Universidades, Institutos, Escuelas Normales y Primarias, no funcionaban. Se hablaba de depuración, se formó el C. E. N. U. Todo hacía presentir que el viejo cascarón estaba destruido. El ambiente se veía propicio a la creación de algo nuevo. ¡Vanas ilusiones!

La clase capitalista, con sus recursos infinitos, vuelve a asomar la cabeza y se resiste a perder sus privilegios más apreciados. La contrarrevolución maniobra también en el aspecto de Cultura.

Se ha hecho una depuración ficticia en la primera enseñanza, los mismos

flamantes profesores del Instituto ins-truyen a los mismos alumnos de antes. Los hijos de los trabajadores no tienen cabida en los templos de Minerva.

Se pretende hacer funcionar la Escuela Normal para volver a crear maestros de tipo laico sin el menor contenido social.

Es necesario, trabajadores revolucionarios, volver de nuevo a emprender la ofensiva en el aspecto cultural y educativo de vuestros hijos.

La clase proletaria, por táctica, cede posiciones a veces para no verse envuelta en zancadillas que le impidan su avance victorioso; pero, en el aspecto de la educación, en el "frente de la cultura", (como le llamó acertadamente Pallac en el grandioso mitin de ayer, celebrado por las juventudes revolucionarias) en ese, no podemos retroceder ni un paso.

PIO GUIRAL

Vida del Partit

Secció Femenina del P. O. U. M.

Companya! La revolució que feia dies s'obria una devallada fantàstica ha fet un pas segur. S'ha format el «Front Jovenil de Treballadors», que diumenge organitza un míting a la plaça de la Independència. Davant la importància del mateix ets pregada que no hi manquis i que siguis a la concentració que tindrà lloc al local del partit a les 9 i mitja del matí per assistir tots junts al míting.

Companya, no hi manquis!

Socors Roig del P. O. U. M.

El Socors Roig del P. O. U. M. vetllant sempre per el benestar i comoditats, en tot lo possible, dels nostres combatens demana a tots els gironins prestin el seu ajut a l'adquisició de caçadores pels nostres companys del front.

Tenim en compte que l'hivern no ha passat encara i que s'acosta el temps de les pluges, demanem que tot-hom col·labori a la subscripció que el Socors Roig del P. O. U. M. obra per enviar ràpidament al front totes les caçadores que necessitin.

Són molts els companys que es troben en diferents fronts des de la revolta i encara no han pogut tenir mai aquesta prenda de vestir tan útil.

Procurem doncs que això no duri més i contribuïm a la subscripció «Pro-caçadores pel front».

La subscripció queda oberta i podeu enviar tot el que sigui possible al Socors Roig del P. O. U. M., Ciutadans, 12.

D. T., 5 pessetes.

Socors Roig del P. O. U. M.

Companys gironins... són moltes les vegades que cansats de les feines quotidianes i fadigats de la xarxa dels companys, sentim la necessitat d'oblidar-nos de tot i enfrascar-nos en la lectura d'un llibre o fullotó.

Aquest plaer que sentim nosaltres l'experimentem també els companys que lluiten al front amb molta més intensitat que nosaltres.

Amb el record de la mare, la companya, el fill, els familiars que no es separa d'ells, la lectura d'un llibre és el bàlsem que cura les fe-sueïdo para tu familia, buena comida, equipo y cuantas necesidades te cree y exige el esfuerzo del trabajo.

El Comité Militar del P. O. U. M. espera tu presentación.

El Delegado Militar,

Joan QUER

CRÓNICA DIÀRIA

ABANS QUE TOT, LA SINCERITAT

En el grandios míting que la joventut revolucionària de Girona celebrà ahir a la plaça de la Independència, en el qual van prendre-hi part representants de totes les organitzacions polítiques i sindicals antifeixistes, ni un dels oradors va deixar d'expressar-se, per un sol moment, amb la sinceritat més absoluta. Fins un que hi prengué part amb desgana, exterioritzà, d'una manera ben visible, el seu circumstancial estat d'ànim.

I és que la joventut els joves en anys i els joves d'esperit-encara no han tingut temps de contaminar-se amb el medi ambient perillosament carregat de tartufisme, de segones intencions, de travetes i de pa-ranys.

Amb un to més o menys pujat, amb un verb més o menys florit i amb frase més o menys crua, els

discursos dels joves revolucionaris que ahir ocuparan la tribuna del Front jovenil de Treballadors, convergiren vers un comú objectiu: guanyar ràpidament la guerra i fer la revolució social.

Simultàniament es celebrava al Teatre Municipal un altre míting, organitzat pel P. S. U. C., en el qual, ultra un peix gros, hi parlava el conegut propagandista Llibert Estartús. Conec per referències els discursos pronunciats a la tribuna del teatre. Per a mi és una cosa perfectament normal que Comorera faci la xardorosa defensa de la burgesia i que tot allò del socialisme no li resulti massa simpàtic.

Des de la seva aparició a l'escena política, Comorera ha vingut fent el mateix, sense sol·lució de continuïtat. Davant d'una tal constan-

cia necessàriament cal creure que és sincer.

No és el mateix el cas de l'Estartús. Fa escassament uns tres mesos, vaig dinar amb ell, «tête-à-tête», i recordo molt bé la conversa sostinguda; conversa posteriorment refermada per persona de la seva més íntima intimitat (valgui el pleonasma). Això m'autoritza per a dir, clar i net, que quan ahir aquest xicot s'esforçava-esforç malaguanyat en relació a l'auditori— a demostrar que els contes orientals de la revolució són cabòries d'uns quants caps escalfats i quan, mal parlant del partit creat per Maurin, feia l'apologia de on ell milita, s'autodesmentia impudicament, usava la tàctica desacreditada del mimetisme camaleònic; en una paraula, prenia el pèl als que l'escoltavem.

I si algú desitja més explicacions estic disposat a donar-les-hi.

EL SEGELL PRO-REFUGIATS ÉS UN MODEST TRIBUT DE GUERRA

NOTICIARI

Administració Principal
de Correus de Girona

CAIXA POSTAL D'ESTALVI

Aquesta Administració posa en coneixement del públic en general que per Decret de 13 del corrent mes es disposa:

1er. L'interès queda elevat al tres per cent en les llibretes de lliure disposició a partir del dia 1 de gener del any en curs.

2on. Deixa subsistent el tres i mig per cent per les llibretes a plaç d'un any.

3er. Converteix les llibretes a plaç de tres i sis mesos en llibretes de lliure disposició, també a partir del dia 1 de gener d'enguany.

Escuela normal del Magisterio
primario de Girona

De acuerdo con lo dispuesto en la Orden Ministerial de 13 del actual (Gaceta del 15) que ordena la reanudación de las clases en las Escuelas Normales en 1.º de Marzo próximo, queda abierta la matrícula para los alumnos ingresados en esta Escuela hasta el 27 del actual.

Se advierte a los interesados que según el artículo 1.º del Decreto de 19 de Septiembre de 1936 (Gaceta del 20), todos los alumnos tienen en suspenso sus derechos académicos, por consiguiente, la matrícula será provisional, hasta que el Comité seleccionador a que hace referencia el mencionado D. de 19 de Septiembre la admita como definitiva, a cuyo efecto se reunirá dicho Comité el día 28. — Girona, 19 Febrero de 1937.

El Comisario Director.

Mascort

Dos precs que esperem seran
atesos

Al comitè de Transports: Un company nostre ahir a la tarda a quarts de 4 necessitava un cotxe per a efectuar dos serveis urgents, i es trobà en la necessitat d'efectuar els viatges a peu, doncs no hi havia ni cap cotxe ni cap xòfer, àdhuc el que ha d'estar de guàrdia era fora.

Al comitè d'espectacles públics: Pregariem al comitè d'E. P. fés donar una visita per l'inspector de sanitat als waters del Teatre Municipal principalment els del 2.º pis, que es troben en un estat lamentable.

Ja que s'han fet aquestes inmillorables reformes de comoditat als nostres locals d'espectacles creiem que es portarà a cap aquesta.

Desitjariem, doncs, que es subsanessin aquestes dues anormalitats per a la vida ciutadana.

El veí d'aquesta ciutat Francesc Pibernat domiciliat al carrer de de Mercaders, 12, fa a mans de l'Alcaldia una cartera amb un quants clixès trobat a la via pública.

El porter de l'Ajuntament Josep Pous una tapa de roda d'auto.

La guàrdia urbana per conducte d'un ciutadà un gos de caça.

Els joves Josep Duran i Joan Figuerola, domiciliats al carrer de de la Rutlla 100 i 104 respectivament un bitllet de Banc.

Tot s'liurará a qui acrediti li pertauy.

Han arribat a la nostra ciutat aquest matí uns vuitanta infants que procedeixen de Madrid.

Aquests infants es troben sense empar. De moment, però, es veuen ben cuidats per Pro-Infància Obrera.

No ens cansarem de demanar que si hi ha alguna família que pugui fer-se càrrec d'aquests pobres infants la major part d'ells orfes víctimes dels criminals feixistes, ho faci tot seguit.

Poden demanar-los a Pro-Infància Obrera, Carretera de Barcelona.

Feu-ho pels vostres fills que no voldreu que es trobessin en el mateix lloc.

Hem tingut el goig de veure novament reintegrat a les seves tasques de comissari d'Ordre Públic, al company Amadeu Oliva, després de la malaltia que el tingué allunyat per alguns dies de la Comissaria.

"L'ESPURNA" PUBLICA DIARIAMENT UN MAGNIFIC SERVEI DE NOTICIES DE DARRERA HORA. — LLEGIU-LA!!

Una esquadreta de destructors a Barcelona

Barcelona (2 tarda). — El President Companys ha rebut aquest matí a una delegació de pintors i dibuixants francesos que han vingut a la nostra ciutat a l'objecte d'informar-se de la situació de tots els fronts per tal d'efectuar a París una exposició d'ajud als treballadors. El President els ha donat la benvinguda.

També ha rebut la visita del Director general de Duanes, al tinent coronel Reyes i al cap de l'esquadreta de destructors arribada aquest matí al nostre port.

Ahir, a la Barceloneta

Homenatge a Miquel Pedrola, mort heroicament al front d'Osca

Organitzat pel Partit Obrer d'Unificació Marxista, ahir, se celebrà un acte públic d'homenatge al que fou membre del Comitè Militar del sudit partit, Miquel Pedrola, mort lluitant heroicament al front d'Osca.

En primer terme tingué lloc un míting a l'aire lliure a la plaça de

la Barceloneta. Aquesta plaça havia estat prèviament exornada amb pancartes i banderes. La fa de Sant Miquel apareixia coberta amb uns grans retrats de Lenin, Miquel Pedrola i Germinal Vidal. En front d'aquests retrats s'aixecà una tribuna des de la qual adreçaren la paraula als assistents a l'acte Vicenç Estela, Fernández Jurado, Andreu Nin i Francesc Gelada. Tots els oradors exaltaren l'actuació i els principis que informen el POUM, i dedicaren abraçats parlaments a exaltar la memòria de Miquel Pedrola, fent resaltar la seva actuació com a militant del partit i en favor de la causa antifeixista i revolucionària.

El pare de l'homenatjat, Miquel Pedrola, el qual presidia el míting també féu ús de la paraula. Agraí l'homenatge i expressà els seus sentiments del tot identificats amb la causa del poble.

Finit el míting foren descobertes dues plaques, emplaçades en diversos llocs del fins ara carrer de Sant Miquel, donant-li el nom de "Carrer de Miquel Pedrola". A més a més es formà una manifestació que desfilà per diversos carrers d'aquella barriada, la qual manifestació formaven nutrides representacions de les seccions de la Joventut Comunista Ibèrica, femina i pioners del POUM, enarbolant les banderes de les organitzacions respectives, i precedides per la banda de música de les milícies del mateix partit.

MADRID

L'Espanya revolucionària
tardará molt poques hores
a conèixer detalls de
brillants operacions

Madrid, 22. — Tanquem la jornada posant com a únic comentari el comunicat de guerra d'aquesta nit. El comunicat de guerra, més que el que podríem dir, posa de relleu la brillantíssima actuació del nostre exèrcit i seria en aquests moments molt perillós parlar de les operacions a què ens hem referit en la nostra impressió anterior. L'Espanya republicana trigarà molt poques hores en conèixer detalls ampliatoris d'aquestes brillants operacions sense el perill a les indiscrecions de què hem parlat. Sàpigui solament el lector que les tropes que defensen Madrid han posat una vegada més de relleu que la capital de la República està defensada tothora contra les temptatives d'avanc de les forces mercenàries de Franco.

Comunicat oficial de Mari-
na i Aire

València. — Les comunicacions dels diversos aeròdroms acusen solament serveis de reconeixement, tots els quals han estat efectuats sense novetat.

Front del Centre. — A l'Escorial, foc de canó sobre les nostres posicions, sense causar cap dany. La nostra artilleria ha fet emmudir la de l'enemic.

Guadarrama. — L'artilleria republicana i el foc dels nostres morters, han dissolt les concentracions faccioses de la reraguarda enemiga amb trets molt dreturats.

Sud del Teix. — Les nostres posicions d'Algodor foren hostilitzades per l'enemic amb foc de canó i de fusell, sense produir-nos cap baixa. Les nos-

tres tropes contestaren d'una manera adient. A les nostres files d'aquest sector es presentà un soldat escapat del camp facciós.

Avui les nostres forces han atacat amb un gran braó l'enemic a tot el front del Jarama i s'han llançat a l'assalt de les primeres posicions enemigues, que foren abandonades davant l'empenta dels nostres homes. A més, del càstic imposat a l'enemic i de l'ocupació de posicions de gran valor per a les nostres tropes, hom ha aconseguit de tenir sota el nostre foc una de les més importants comunicacions de l'enemic per aquest front. Les forces s'han superat en llur esforç magnífic i en llur esperit militar, fruit de la disciplina que cada dia és més ferma i més sentida.

La nostra aviació col·laborà amb una gran brillantor a aquesta jornada afortunada, destacant-se la precisió dels seus bombardeigs sobre concentracions enemigues, especialment sobre les de Pinto que han restat completament desorganitzades.

Als altres sectors del front s'ha sostingut el foc contra l'enemic en atacs secundaris.

Res de nou als altres sectors.

La «Gaceta» publica les
normes per les quals s'haurà
de regir la mobilització

València. — La «Gaceta» d'avui publica el decret d'incorporació a files, el text del qual és:

Tots els individus pertanyents als cupus d'instrucció dels anys 1935, 34, 33 i 32, efectuaran llur incorporació a files la data i en els llocs que es determinin per als de la incorporació de la lleva del 1936.

Tots els individus acollits als beneficis del capítol XVII de la vigent Llei de Reclutament, que essent

sergents, caporals i soldats, pertanyin al cupus de files i d'instrucció dels anys 1935, 34, 33 i 32 s'incorporaran igualment a files.

Aquells individus que resideixin en territori lleial i llurs Caixes de Reclutament estiguin en zona facciosa, efectuaran llur presentació en la més pròxima a llur residència. Són exceptuats d'incorporar-se el personal següent: Comunicacions, Correus, Telègrafs, Ràdio, Telèfons, personal ferroviari, personal empleat en indústries de guerra. Aquesta última condició serà acreditada mitjançant certificat de les fàbriques i tallers, autoritzat pel ministre d'Indústries, acompanyant certificat personal de l'obrer, lliurat pels comitès o organismes sindicals solvents.

També és exceptuat el personal de la Direcció General de Seguretat i policia, el que estigui servint en l'exèrcit i batallons de voluntaris i milícies voluntàries, degudament controlats, en la data de la publicació d'aquesta Ordre-circular. Els obrers de les mines de Almadén i els actualment dedicats a l'exploració de carbó a la conca minera de Puertollano (Ciudad Real), tots els quals resten militaritzats i posats al servei d'aquella indústria, la Direcció de la qual trametrà a la Caixa o Centre als quals pertanyin els obrers esmentats, una relació certificada de l'excepció.

Els individus que hagin estat declarats inútils en la revisió reglamentària i que l'hagin sofert amb anterioritat a la data del moviment subversiu, restaran igualment exceptuats.

ESTRANGER

Dos mil indígenes detinguts

Adis Abeba (4 tarda). — Com a corollari de l'atemptat contra Graziani s'ha practicat la detenció de 2.000 indígenes que seran jutjats seguidament.

Manifestació a les Cambres

Londres, 22. — Ahir a la nit un grup de cent estudiants de la Universitat de Cambridge va estar a la Cambra anglesa i va demanar l'anul·lació del pacte de no intervenció i la llibertat per al Govern espanyol de comprar armes, o, del contrari, que el Govern anglès prengui una actitud ferma davant de Portugal i del Comitè de No intervenció. Entre els estudiants eren representats tots els partits polítics, àdhuc els conservadors.

BARCELONA

Què passa en Centelles?
Una nota del conseller de
Seguretat Interior

Barcelona (2 tarda). — Fa dos dies que a Sant Martí de Centelles va ésser assassinat un company, i havent-se produït ahir quatre morts més, que sembraren l'alarma a la susdita població, ha estat nomenat un jutge especial per a l'esbrinament dels fets esmentats, que ha donat curs a les oportunes diligències, a part d'altres mesures de l'autoritat, per a garantir l'ordre públic i la seguretat dels ciutadans.

Consta que la justícia serà aplicada i que l'únic per a aplicar-la és el Poder públic, per mitjà dels òrgans de justícia popular. Serà aplicada ràpidament i inexorablement, amb la decisió categòrica de què no es repeteixin fets semblants sense quedar impunes.

S'han acabat els controlats i els incontrolats, i aquell qui s'apliqui la justícia o la injustícia, serà reuït.

Han estat enviats a Centelles guàrdies de Seguretat per a fer complir les ordres del Govern.

Un bon servei de deu
companyesComunicat oficial del front
d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa és el següent:

Circumscripció Nord. — El comandant del batalló alpí junt amb 9 homes ha efectuat des de Boltaña una incursió fins al ferrocarril de Jaca a Ayerbe, tirotejant un tren que es dirigia a aquest darrer punt i hostilitzant un comboi.

A Robles s'han passat a les nos-

PROTEGIU-VOS!

Consells, normes, precaucions a adoptar contra els

Bombardeigs aèris

Il·lustrat amb 17 fotografies

Preu: 60 cèntims

Exclusiva de venda

EDITORIAL MARXISTA

Banyes Nous, 16. — Barcelona

o al C. L. del P. O. U. M.

Ciutadans, 12. — GIRONA

Bases del Front de la Joventut Revolucionària, signades ahir, a Barcelona

Ayer por la tarde, se firmaron por las organizaciones juveniles revolucionarias de Cataluña, las bases comunes sobre las que se constituye el Frente de la Juventud Revolucionaria, la Juventud Proletaria de Cataluña ha señalado el camino, como antes de octubre, con la Alianza Obrera, podemos decir: «Cataluña, a la cabeza».

Grandes responsabilidades y grandes perspectivas se presentan al F. J. R. que ayer quedo constituido. La revolución está amenazada y es el Frente el que debe ocupar, como ya lo dice en las mismas bases, el lugar de vanguardia en su defensa.

Saludamos con entusiasmo el Frente de la Juventud Revolucionaria. L'ESPURNA estará siempre dispuesta a hacerse eco de sus campañas revolucionarias.

Adelante, camaradas. ¡Viva el Frente de la Juventud Revolucionaria!

Bases del Frente de la Juventud Revolucionaria

1.ª Consideramos que no es posible llegar a formar el Frente de la Juventud Revolucionaria sin reconocer la transformación social y económica sufrida por el pueblo español desde el 19 de julio. Por tanto, deben comprometerse todos los organismos que ingresen en este Frente a encanizar esta transformación social y defender las conquistas revolucionarias obtenidas. Nuestra unión nos dará la fuerza para triunfar, GANAR LA GUERRA Y HACER LA REVOLUCIÓN, ésta es la misión del FRENTE DE LA JUVENTUD REVOLUCIONARIA.

2.ª Interesar de una manera decidida y constante para que las relaciones entre los Organismos sindicales sean cada vez más íntimas hasta lograr la unidad sindical, por el bienestar de la vida económica de España.

3.ª Se desarrollará una inten-

sa campaña abogando en todo momento por que en la dirección política y social de España, se encuentren representadas todas las tendencias antifascistas revolucionarias en proporción a las fuerzas que representan, ya que así logremos cohesionar más firmemente los anhelos de la clase trabajadora y establecer la hegemonía política y social del proletariado, debiendo para que esta propaganda sea eficaz y uniforme desaparecer la actuación exclusivista de secta o partido. Ni en mítines, conferencias, Prensa, etc., se podrán hacer apologías o panegíricos de una doctrina determinada en nombre del Frente de la Juventud Revolucionaria, dedicando todos los actos a enaltecer la moral de los combatientes y asegurándoles que la Juventud de la Retaguardia llevará a término sus ansias emancipadoras, teniendo los organismos aliados amplia autonomía para poder exponer al pueblo sus ideas, tácticas y finalidades, guardándose en estas campañas todo el respeto y consideraciones para los organis-

mos aliados en la lucha antifascista.

4.ª En el terreno social, entendemos ya que todas las corrientes antifascistas son de tipo federalista, debe ser la línea política-social de este sistema, la que debe regir en los pueblos ibéricos. Debemos desde ahora procurar para cada región, comarca y municipio, la más amplia autonomía.

5.ª Consideramos que para dar mayor eficacia a las fuerzas antifascistas, es preciso dar al ejército popular un carácter revolucionario. Estimamos necesario el establecimiento del mando único controlado por las organizaciones obreras. Los mandos militares del ejército popular revolucionario deben ser expresión fiel de las aspiraciones revolucionarias de los combatientes, para que exista así, una confianza mutua indispensable para vencer al fascismo. Este FRENTE DE LA JUVENTUD REVOLUCIONARIA luchará por la depuración de la ESCUELA POPULAR DE GUERRA y porque tengan prioridad de ingreso en ésta, los Jóvenes Combatientes.

6.ª Las organizaciones firmantes exigirán que todas las fuerzas armadas, guardias, carabineros, soldados, marinos y milicias populares disfruten de los mismos haberes. Exigimos una depuración energética de la burocracia, reducción de los grandes sueldos, supresión de la duplicidad de cargos retribuidos por el Estado.

7.ª El Frente de la Juventud Revolucionaria se impone la labor de sanear la retaguardia de parásitos y enemigos de la Revolución y la causa antifascista. Todo aquel que por su edad y estado físico sea apto para realizar una labor útil deberá poseer un documento que justifique su ocupación, de lo con-

trario debe ser movilizado para las labores del campo, de fortificaciones o para la lucha en el frente. Asimismo, el Frente de la Juventud Revolucionaria abogará en todo momento en pro de la labor socialmente útil y la selección de la producción. El Frente de la Juventud Revolucionaria efectuará una intensa campaña para la adaptación de todas las industrias a las necesidades de la guerra y por la socialización de la Banca, de los transportes y de la gran industria.

8.ª PROBLEMA DE LA TIERRA. — El Frente de la Juventud Revolucionaria luchará con la Juventud Campesina por el logro de todos sus derechos sobre la tierra, para la socialización de la tierra, formando las colectividades campesinas y dejando en libertad de producción a los pequeños propietarios que no necesiten asalariados para el laboreo de sus tierras. En todos los aspectos haremos resaltar la necesidad de respetar la obra del Campesino, haciendo cada vez más estrechas las relaciones intersolidarias de la ciudad y el campo.

9.ª Propugnamos el establecimiento de un plan de coordinación nacional de la producción bajo el control de las dos Centrales Sindicales C. N. T. y U. G. T. Reconociendo el rol importante que desarrollan las cooperativas como factor anticapitalista, el Frente de la Juventud Revolucionaria propugnará por que las mismas sean respetadas e incrementadas en la nueva sociedad socialista.

10.ª EL FRENTE DE LA JUVENTUD REVOLUCIONARIA presentará como premisa necesaria, que todos los jóvenes que pertenezcan a una de las organizaciones, que entren a formar parte del

mismo, deben estar sindicados como obreros de la C. N. T. o U. G. T. a excepción de los estudiantes, que pertenecerán a sus organizaciones profesionales.

Apartados adicionales

1. Para ingresar en este Frente de la Juventud Revolucionaria, es imprescindible la aceptación de estas bases.

2. Pueden ingresar en el Frente de la Juventud Revolucionaria, todas las organizaciones juveniles obreras, estudiantiles, deportivas y militares que sean antifascistas revolucionarias.

3. Este Frente de la Juventud Revolucionaria establecerá relaciones con todos los Frentes Juveniles Antifascistas del mundo, incitándoles a que ayuden eficazmente a la España Proletaria que lucha contra el fascismo y por la REVOLUCIÓN SOCIAL.

Por el Frente de la Juventud Revolucionaria. — JUVENTUDES SINDICALISTAS (firmado y sellado); JOVENTUT DEL PARTIT FEDERAL IBERIC (firmado y sellado); FEDERACIÓ D'ESTUDIANTS COMUNISTES (firmado y sellado); UNIO ESPORTIVA OBRERA (firmado y sellado); UNIO DE JOVENTUTS COOPERATISTES (firmado y sellado); JUVENTUD COMUNISTA IBERICA (firmado y sellado); SECCION JUVENIL "MUJERES LIBRES" (firmado y sellado); FEDERACION ESTUDIANTEL DE CONCIENCIAS LIBRES (firmado y sellado); ESTUDIANTES DE LA C.N.T. (firmado y sellado), y JUVENTUDES LIBERTARIAS DE CATALUÑA (firmado y sellado).

Fulletó de L'Espurna 19 - El Taló de Ferro

—Bé m'haurieu pogut fumar com guardià de nit (1) si haguéssiu volgut.

No en vaig poder treure gran cosa. Tenia un aspecte d'embrutit, cosa que la seva habilitat en el treball ho desmentia. Això va suggerir-me una pregunta.

—Com va ésser que la màquina us agafés el braç?

Em va mirar d'una manera com absort i reflexiu, i va moure el cap.

—Ni ho sé: perquè...!

—Una mica de negligència, potser?

—No, no en diria pas això. Feia hores

suplementàries i em penso que estava un xic cansat. Hi he treballat disset anys en aquella fàbrica, i m'he fixat que la major part d'accidents passen just una mica abans del xiulet (1). Em jugaria el que fes que en passen més a l'hora abans de sortir que en tot el dia. Un hom no és pas tant viu quan ha peneat hores i hores sense parar. Bé n'he vistos prou, de tios badats, ribotejats o esmicolats per a saber-ho.

—Tants n'heu vistos?

—Gents i cents, i criatures també entre mig.

Descontant alguns detalls terribles, l'explicació que va fer-me de l'accident estava del tot d'acord amb el que jo en sabia. En demanar-li si no havia infringit algun reglament referent a la conducció de la màquina, balancejà la testa.

—Vaig fer saltar la corretja amb la mà dreta, i vaig volguer treure la pedra amb

l'esquerra. No vaig mirar si la corretja era ben treta. Em creia que la meua mà havia fet bé la feina, vaig estirar ràpid el braç esquerra i... si, pensat-ho!, la corretja era mig sortida només... i el braç hi va passar!

—Deveu haver sofert atrotament, vaig dir-li, compativa.

—Fum-lo! L'aixafament dels ossos no té res de divertit.

Les seves idees eren un poc confoses en el referent a la reclamació de dany i perjudici. La única cosa clara, per a ell, és que no se li havia atorgat la més mima compensació. I la seva impressió era que aquesta decisió adversa del tribunal era deguda a les declaracions dels contramestres i del subdirector, que, segons les seves pròpies paraules, no varen dir el que haurien tingut que dir. —Jo vaig decidir-me a anar-hi a veure.

El més clar de tot això, és que Jackson es trobava reduït a viure en una situació lamentable. La seva dona no tenia salut, i la feina de fabricant ambulant no donava

prou per a sostenir la família. Devia al lloguer, i el noi gran, un minyo d'onze anys, treballava a la filatura.

—Bé me l'haurien pogut donar el lloc de guardià de nit! —foren les últimes paraules que va dir quan jo me'n anava.

Després de l'entrevista que vaig tenir amb l'advocat que havia pleitejat per Jackson i les que vaig tenir amb el subdirector i els dos contramestres que havien fet de testimoni en el judici, començava a donar-me compte que les afirmacions que feia l'Ernest eren ben fundades.

Al primer cop d'ull ja vaig jutjar el defensor com un ésser feble i insuficient i ja no m'estranyava de que Jackson hagués perdut el procés. El primer que em va venir al pensament fou que li estava bé el que li havia passat per haver triat un tal advocat per a defensar-lo. Però immediatament van venir-me a la memòria dues declaracions de l'Ernest: «La companyia es serveix d'uns advocats molt hàbils» i aquella altra «El coronel Ingram és un home

(1) En aquell temps el robar era una cosa corrent. La gent es robava reciprocament. Els prínceps de la societat robaven als pobres i els pobres robaven als pobres, en canvi els pobres robaven als pobres. No hi havia res que estés segur i si no era vigilat. Un gran nombre d'homes estaven empleats com a guardians per a protegir les propietats. Les cases riques tot eren combinacions de fortificacions, subterrànies reforçades i caixes de seguretat. La tendència que observem en els nostres dies d'apropiar-se del bé d'altri és considerat com una supervivència a l'estat rudimentari d'aquella condició espoliadores a les heres universalment extesa.

(1) Els treballadors estaven cridats tant per a anar com per a deixar la feina per mitjà de xiulets accionats per vapor horriblement penetrants, que aixordaven les orelles.